UNIWERSYTET MEDYCZNY
IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH WE WROCŁAWIU

Katedra i Zakład Technologii Postaci Leku
Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej
dr hab. Bożena Karolewicz, prof. uczelni

Ocena
dorobku naukowego, dydaktycznego oraz organizacyjnego w postępowaniu habilitacyjnym
Pani dr Agaty Kryczyk-Poprawy,
zatrudnionej na stanowisku adiunkta w Zakładzie Chemii Analitycznej
Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej
Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie

Wykształcenie, uzyskane stopnie naukowe i przebieg pracy zawodowej

Pani dr n. farm. Agata Kryczyk-Poprawa studia na kierunku farmacja ukończyła na Wydziale Farmaceutycznym, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w roku 2007. Po otrzymaniu dyplomu Habilitantka kontynuowała studia doktoranckie w Zakładzie Farmakokinetyki i Farmacji Fizycznej CM UJ, uzyskując w 2014 r. na podstawie dysertacji, pt. „Badanie kinetyki procesu eliminacji wątrobowej DL76 nowego piperydynowego antagonisty receptora H3 histaminowego u szczurów" wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Joanny Szymury-Oleksiak stopień dr n. farm. W trakcie realizacji studiów doktoranckich, w latach 2008-2009 oraz 2011-2012 dr n. farm. Agata Kryczyk-Poprawa otrzymywała stypendium dla najlepszych doktorantów Wydziału Farmaceutycznego, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od roku 2014 do chwili obecnej jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie Chemii Analitycznej Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej Wydziału Farmaceutycznego UJ.

Ocena dorobku naukowego i aktywności naukowej

Dotychczasowy dorobek naukowy dr n. farm. Agaty Kryczyk-Poprawy obejmuje łącznie: 25 publikacji oryginalnych i przeglądowych, w tym 21 w czasopismach z IF, 45 doniesień i komunikatów zjazdowych prezentowanych na krajowych (20, w tym 1 referat) i międzynarodowych (25, w tym 1 wykład plenarny, 5 referatów ustnych) zjazdach i sympozjach naukowych. W 10 pracach ze współczynnikiem wpływu IF Habilitantka jest pierwszym autorem. Sumaryczna wartość współczynnika oddziaływania IF uzyskanego dorobku naukowego, zgodnie z rokiem opublikowania, **wynosi 44,372, a punktacja MNiSW 1131** (przed uzyskaniem stopnia doktora odpowiednio: IF=0,665 i 19 pkt. MNiSW). Prace ze współczynnikiem wpływu IF ukazały się w uznanych czasopismach międzynarodowych takich jak m.in: *European Food Research and Technology (*IF_{2019}=2,2366, IF_{2019}=2,998), *Journal of Psychiatric Research* (IF_{2016}=4,183, IF_{2020}=4,791), *Pharmaceutics* (IF_{2019}=4,421, IF_{2020}=6,321), *Molecules* (IF_{2019}=3,267, IF_{2020}=4,411), *Journal of Pharmaceutical and Biomedical Analysis* (IF_{2017}=2,831, IF_{2020}=3,935), *Photochemistry and Photobiology*, (IF_{2019}=2,721, IF_{2020}=3,421), *Pharmacological Reports* (IF_{2018}=2,761, IF_{2020}=3,024), *Xenobiotica* (IF_{2015}=1,723, IF_{2020}=1,908), *BMC. Biomedical Chromatography* (IF_{2016}=1,613, IF_{2020}=1,902), *Journal of Environmental Science and Health, Part B - Pestic. Contam. Agric. Wastes* (IF_{2017}=1,273, IF_{2020}=1,990), *Psychiatria Polska* (IF_{2019}=1,190, IF_{2020}=1,657).

Według bazy Web of Science całkowita liczba cytowań ww. prac wynosiła 67, a index Hirscha był równy 6. Przedstawiony dorobek, pod względem parametrycznym daje podstawę do ubiegania się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr Agata Kryczyk-Poprawa przed uzyskaniem stopnia doktora była kierownikiem projektu finansowanego z dotacji dla młodych naukowców w ramach dotacji celowej

MNiSW. Po uzyskaniu stopnia doktora n. farm. w latach 2016-2019 Habilitantka była kierownikiem 3 realizowanych grantów, finansowanych odpowiednio ze środków Narodowego Centrum Nauki i 2 z dotacji celowej MNiSW. Dr Agata Kryczyk-Poprawa na początku pracy naukowej odbyła staż krajowy w Zakładzie Farmakokinetyki i Metabolizmu Leków Instytutu Farmakologii Polskiej Akademii Nauk w Krakowie oraz co istotne dla rozwoju naukowego trzy krótkie staże na Wydziale Inżynierii Uniwersytetu w Szeged, Węgry (Szegedi Tudományegyetem, Mérnöki Kar) odpowiednio w 2018 r., 2019 r., 2020 r., wygłaszając wykłady oraz nawiązując współpracę naukowo-badawczą z Prof. Istvánem Zupkó, finalnie skutkującą powstaniem publikacji H-1 wchodzącej w skład osiągnięcia.

Habilitantka była recenzentem prac naukowych publikowanych w czasopismach międzynarodowych ze współczynnikiem wpływu IF m.in.: *Journal of Cleaner Production* (IF=7,246), *Chemical Research in Toxicology* (IF=3,184), *Journal of Pharmaceutical and Biomedical Analysis* (IF=3,209), *3 Biotech* (IF=1,798), *Journal of Chromatographic Science* (IF=1,280), *Genes* (IF=3,759), *Catalysts* (IF=3,520), *Materials* (IF=3,057), *Processes* (IF=2,753), *Coatings* (IF=2,436).

Ocena dorobku naukowego nie wchodzącego w zakres rozprawy habilitacyjnej

Zainteresowania naukowe dr Agaty Kryczyk-Poprawy przed uzyskaniem stopnia dr n. farm. koncentrowały się na badaniach profilu farmakokinetycznego nowego, zsyntetyzowanego w Katedrze Technologii i Biotechnologii Środków Leczniczych Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum, piperydynowego antagonisty receptora H3 histaminowego o roboczej nazwie DL76. W toku realizowanej pracy doktorskiej Habilitantka nabyła doświadczenie naukowo-badawcze w zakresie badań nad rozwojem leku, obejmujących oprócz wspominanej oceny profilu farmakokinetycznego, badania *ex vivo* (model izolowanej perfundowanej wątroby szczura) oraz badania *in vitro* (wiązanie substancji do białek osocza: albuminy wołowej oraz kwaśnej α1-glikoproteiny techniką dializy równowagowej, stabilność mikrosomalną, stabilność wobec frakcji S9), jak również doświadczenie w opracowywaniu danych i walidacji metod analitycznych m.in. HPLC/MS/MS, spektrofotometrii UV-VIS. Pozostały dorobek naukowy dr Agaty Kryczyk-Poprawy po uzyskaniu stopnia doktora nie wchodzący w skład ocenianego osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę habilitacji, obejmuje m.in. prace z zakresu:

- wykorzystania kultur mycelialnych jako modelu do badań związanych z remediacją metali ciężkich - kadmu i ołowiu,
- oznaczania zawartości fizjologicznie aktywnych pierwiastków w różnych częściach owocników *Agaricus bisporus* oraz metabolitów wtórnych m.in. lowastatyny w owocnikach i kulturach *in vitro* grzybów wielkoowocnikowych,
- zastosowania procesu mykoremediacji, opierającego się na wykorzystaniu grzybów do usuwania zanieczyszczeń ze środowiska na przykładzie substancji: klotrimazolu, bifonazolu i terbinafiny, z uwzględnieniem wpływu postaci leku na zdolność ich remediacji przez biomasę z kultur mycelialnych,
- oznaczenia cynku w materiale klinicznym pochodzącym od osób chorujących na depresję i samobójców z zastosowaniem woltamperometrii stripingowej,
- oceny zawartości cynku, żelaza, manganu, sodu i potasu w wybranych odżywkach stosowanych przez osoby uprawiające sport z zastosowaniem techniki absorpcyjnej spektrometrii atomowej,
- badania związane z fotostabilnością i cytotoksycznością retinoidów III generacji.

Sumaryczna ilość prac ze współczynnikiem wpływu IF obejmujących wspomniane osiągnięcia wynosi 15, z czego 1 opublikowana przed doktoratem i 14 po doktoracie, o łącznym IF=26,677 i punktacji MNiSW 706. Analiza przedstawionego dorobku pozwala wnioskować, iż doświadczenia, które Autorka zdobyła w ramach szeregu prowadzonych prac

badawczych wykorzystujących zaawansowane techniki analityczne, badań z zakresu tematyki zagadnień fotolizy oraz fotokatalizy, zagadnień prawidłowości farmakokinetycznych związanych z procesami ADME, wykorzystania linii komórkowych do badań cytotoksyczności, ułatwiły Jej prowadzenie badań z zakresu analizy kinetyki reakcji chemicznych i umożliwiły rozwijanie tematyki oceny fotostabilności, analizy ilościowej oraz ustalenia struktur powstających produktów degradacji, zagadnień które wchodzą w zakres ocenianego osiągnięcia naukowego, stanowiącego podstawę ubiegania się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę habilitacji

Osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego stanowi cykl 6 publikacji zebranych pod wspólnym tytułem „Ocena wpływu czynników fizycznych i chemicznych na stabilność wybranych substancji czynnych zawartych w lekach dermatologicznych". Wszystkie zaliczone do cyklu prace ukazały się w czasopismach o zasięgu międzynarodowym ze współczynnikiem oddziaływania IF o sumarycznej wartości 17,696 (w sumie 245 punktów MNiSW, w tym 4 prace opublikowane w czasopismach klasyfikowanych w kwartylach Q1 i Q2 wg JCR). We wszystkich 6 pracach opublikowanych w latach 2016-2020 Habilitantka jest pierwszym i jednocześnie korespondencyjnym autorem, a załączone oświadczenia współautorów prac stanowią formalne potwierdzenie wkładu dr Agaty Kryczyk-Poprawy w przygotowanie zarówno koncepcji manuskryptów, jak i zaprojektowanie i koordynację prac badawczych wchodzących w skład osiągniecia.

Celem badań wchodzących w skład osiągnięcia naukowego wskazanych przez dr Agatę Kryczyk-Poprawę jako podstawę habilitacji, była ocena fotostabilności wybranych substancji czynnych z grupy leków przeciwgrzybiczych (terbinafina, klotrimazol, bifonazol, itrakonazol, prace odpowiednio H-2-H-5) i retinoidu - tezarotenu (praca H-1) w formulacjach przeznaczonych głównie do stosowania zewnętrznego z uwzględnieniem wpływu substancji pomocniczych oraz opracowania i walidacji metod analitycznych celem identyfikacji struktur produktów powstających podczas fotodegradacji badanych substancji czynnych oraz oceny ich potencjalnej cytotoksyczności. Habilitantka wskazała spójne szczegółowe cele przedstawionych w cyklu prac oryginalnych obejmujące:

- opracowanie i walidację oryginalnych metod UHPLC/MS/MS do analizy ilościowej badanych substancji czynnych w obecności produktów rozkładu;
- ocenę fotostabilności substancji czynnych w próbkach zawierających dodatek wybranych jonów metali czy tlenku cynku lub/i ditlenku tytanu;
- określenie wpływu substancji promieniochronnych na fotostabilność substancji badanych w roztworach, gotowych produktach leczniczych lub przygotowanych formulacjach w warunkach promieniowania UVA lub UV;
- wyznaczenia parametrów kinetycznych procesu fotodegradacji wybranych substancji czynnych oraz ocenę wpływu substancji współobecnych na przebieg tego procesu;
- zaproponowanie prawdopodobnych struktur produktów degradacji badanych substancji;
- pozyskanie wiedzy na temat poprawy stabilności substancji czynnych w określonych połączeniach z substancjami pomocniczymi;
- ocenę cytotoksyczności produktów fotodegradacji badanych substancji w oparciu o test MTT z zastosowaniem komórek ludzkich fibroblastów (BJ) ATCCTMCRL-2522;
- ocenę właściwości cytotoksycznych tazarotenu i produktów jego fotodegradacji w stosunku do komórek nowotworowych estrogenoniezależnego raka piersi (MDA-MB-231), raka szyjki macicy (HeLa) oraz raka jajnika (A2780).

Za istotne osiągnięcia Habilitantki uważam w pracy H-1. wykorzystanie techniki

UHPLC/MS/MS do identyfikacji jedenastu produktów fotokatalitycznej degradacji tazarotenu powstających w obecności tlenku cynku lub/i ditlenku tytanu w warunkach promieniowania UV oraz do analizy fotostabilności substancji w obecności 4 wybranych organicznych filtrów UV z grupy pochodnych benzofenonów, potwierdzając zmiany w przypadku zastosowania benzofenonu-4. Dla zidentyfikowanych produktów degradacji tazarotenu wykonano analizę toksyczności metodą *in silico* oceniając ryzyko ich toksyczności pod względem mutagenności, kancerogenności, teratogenności oraz właściwości drażniących skórę. Kolejno przeprowadzono ocenę właściwości cytotoksycznych produktów degradacji tazarotenu testem MTT w stosunku do komórek nowotworowych estrogenoniezależnego raka piersi (MDA-MB-231), raka szyjki macicy (HeLa) oraz raka jajnika (A2780). Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, iż w przypadku komórek HeLa w efekcie działania napromieniowania działanie antyproliferacyjne tazarotenu ulegało zmniejszeniu, a dla linii komórkowych A2780 i MDA-MB-231 wskazano na powstawanie produktów fotokatalitycznej degradacji tazarotenu o silniejszych właściwościach antyproliferacyjnych w stosunku do leku wyjściowego. W mojej ocenie uzyskane w toku prac badawczych dane odnośnie produktów fotokatalitycznej degradacji substancji są istotne dla projektowania składu formulacji z tazarotenem, a w szczególności celowego doboru substancji pomocniczych, oraz kluczowe dla oceny bezpieczeństwa produktów z tą substancją do stosowania na skórę.

Kolejno w pracy H-2 dr Agata Kryczyk-Poprawa analizowała wpływ substancji promieniochronnych na fotostabilność terbinafiny w warunkach promieniowania UVA w obecności filtrów fizycznych: nanocząstek TiO_2 i/lub ZnO oraz filtrów chemicznych: butylometoksydibenzoilometanu (avobenzone), 3-(4-metylobenzylideno)kamfory, oktokrylenu, benzofenonu-1 oraz benzofenonu-2. Badania prowadzono w roztworze etanolowym oraz przygotowanych złożonych formulacjach półstałych zawierających terbinafinę z dodatkiem badanych substancji promieniochronnych lub ZnO lub/i TiO_2. Po naświetlaniu promieniowaniem UVA badana substancja ulegała degradacji w przypadku obecności ZnO, TiO2, ZnO/TiO_2 lub oktokrylenu. W przypadku 6-cio godzinnego naświetlania promieniowaniem UVA formulacji zawierających terbinafinę lub terbinafinę wraz z substancjami promieniochronnymi, substancja uległa częściowej degradacji pod wpływem promieniowania UVA. W badaniach wskazano na istotne różnice w trwałości badanego związku w zależności od zastosowanej substancji promieniochronnej, potwierdzając działanie fotostabilizujące benzofenonu-1, benzofenonu-2 oraz 3-(4-metylobenzylideno)kamfory. Finalnie zaproponowano dziewięć prawdopodobnych struktur produktów fotokatalitycznej degradacji terbinafiny w roztworze etanolowym oraz dwie dodatkowe struktury w przypadku degradacji badanej substancji w przygotowanej formulacji w warunkach eksperymentu. W wykonanym badaniu cytotoksyczności roztworów terbinafiny poddanych działaniu promieniowania UVA w obecności TiO_2 nie wykazano różnic w żywotności komórek analizowanej linii komórek ludzkich fibroblastów (BJ) ATCCTMCRL-2522. Podsumowując w przeprowadzonych badaniach wykazano istnienie różnic w fotostabilności terbinafiny w roztworze i przygotowanej formulacji, jak również wpływ substancji współobecnych/promieniochronnych na jej trwałość.

W pracy H-3 Habilitantka analizowała wpływ na proces fotodegradacji klotrimazolu w obecności nanocząstek ZnO i TiO_2, rodzaju rozpuszczalnika oraz pH roztworu w zakresie 2-4,5. Fotodegradacja klotrimazolu w metanolu oraz w roztworze buforu fosforanowego w obecności TiO_2/ZnO w warunkach promieniowania UVA przebiegała zgodnie z kinetyką pseudo-pierwszego rzędu, a wraz ze wzrostem pH wartość stałej szybkości reakcji malała, co wskazuje na spadek podatności klotrimazolu na fotodegradację pod wpływem promieniowania UVA wraz ze wzrostem wartości pH roztworu. Zaproponowano czternaście (CP-1-CP-14) prawdopodobnych struktur produktów degradacji substancji, z czego po raz pierwszy jedenaście struktur produktów fotodegradacji klotrimazolu. Przeprowadzone testy

cytotoksyczności MTT na linii komórkowej ludzkich fibroblastów (BJ) ATCCTM CRL-2522 nie wykazały różnic w żywotności komórek poddanych działaniu badanych roztworów kontrolnych (klotrimazol, klotrimazol+TiO_2/ZnO) oraz roztworów po ekspozycji na promieniowanie UVA (klotrimazol, TiO_2/ZnO, klotrimazol+TiO_2/ZnO).

W pracy H-4 dr Agata Kryczyk-Poprawa oceniała aktywność fotochemiczną ZnO pochodzącego z dwóch źródeł: surowca spełniającego wymagania monografii farmakopealnej oraz produktu RonaCare® będącego składnikiem aktywnym kosmetyków, i TiO_2 w stosunku do bifonazolu w warunkach promieniowania UVA. Nie stwierdzono degradacji bifonazolu w próbkach kontrolnych, jak również po 24 h naświetlania promieniowaniem UVA w roztworze metanolowym w warunkach eksperymentu. W przypadku oceny próbek zawierających badaną substancję oraz ZnO, TiO_2/ZnO lub produkt RonaCare® w różnych stężeniach po ekspozycji na promieniowanie UVA na chromatogramach rejestrowano obecność produktów degradacji spowodowaną fotokatalizą, przy czym zastosowanie połączenia TiO_2/ZnO w sposób zdecydowany wpłynęło na przyśpieszenie rozkładu bifonazolu. W konkluzji pracy na podstawie analizy widm masowych MS/MS zaproponowano dziesięć produktów fotodegradacji bifonazolu (BP-1 – BP-10).

W pracy H-5 za istotne uważam ocenę wpływu samego promieniowania UVA oraz jego ekspozycji w obecności dodatku TiO_2, ZnO czy soli żelaza(III) na stabilność itrakonazolu, uważanego za substancję fotostabilną. Itrakonazol w roztworze ulegał fotolizie pod wpływem promieniowania UVA, przy czym szybszy rozkład itrakonazolu odnotowywano w roztworze o niższym jego stężeniu. Obecność w roztworze TiO_2, $FeCl_3$ lub TiO_2/$FeCl_3$ zwiększała wydajność procesu fotodegradacji itrakonazolu, a aktywność fotokatalityczna malała odpowiednio od $FeCl_3$ > TiO_2/$FeCl_3$ > TiO_2. Proces rozkładu itrakonazolu przebiegał najszybciej w obecności jonów Fe(III), a wzrost stężenia TiO_2 przy stałym stężeniu jonów żelaza(III) powodował obniżenie efektywności degradacji itrakonazolu w warunkach naświetlania promieniowaniem UVA. W procesie identyfikacji produktów rozpadu itrakonazolu zaproponowano siedem prawdopodobnych struktur dla powstających produktów fotodegradacji itrakonazolu (IP-1 – IP-7).

Realizacja prac badawczych stanowiących oceniane osiągnięcie, zarówno na etapie projektowania eksperymentu, jak i analizy oraz dyskusji wyników, wymagała szerokiego przeglądu piśmiennictwa, co finalnie posłużyło powstaniu obszernej publikacji przeglądowej H-6, systematyzującej dane pochodzące z ponad 140 prac dotyczących fotostabilności leków stosowanych miejscowo na skórę. W przeglądzie na uwagę zasługuje kompleksowe podejście do znaczenia badań fotostabilności miejscowo stosowanych produktów leczniczych, w tym zastosowania substancji promieniochronnych, uwzględnienia aspektu cytotoksyczności i fototoksyczności powstających produktów degradacji i strategii wykorzystywanych w celu poprawy fotostabilności substancji czynnych w postaciach leku tj. m.in.: doboru rodzaju formulacji, użytych substancji absorbujących promieniowanie UV, pigmentów, przeciwutleniaczy, inkorporacji leku w nośnikach (liposomy, etosomy, niosomy, mikroemulsje), czy zastosowania nanotechnologii oraz połączeń różnych rozwiązań technologicznych.

Przedstawione do recenzji osiągnięcie wnosi nową wiedzę istotną dla dalszego projektowania stabilnych kompozycji formulacji z substancjami z grupy leków przeciwgrzybiczych i retinoidów stosowanych na skórę, co nie pozostanie bez wpływu ich profil bezpieczeństwa i trwałość. Uzyskane w toku prac nowatorskie dane na temat identyfikacji produktów degradacji substancji i zanieczyszczeń oraz zaproponowanie struktur nowych produktów ich rozkładu i kierunków biodegradacji, stanowi autorski wkład Habilitantki w identyfikację czynników/składowych istotnych dla optymalizacji już istniejących i projektowania nowych postaci leków dla substancji wrażliwych na fotodegradację, wskazując na możliwy korzystny wpływ wybranych substancji pomocniczych na fotostabilność APIs w formulacjach. W mojej ocenie, publikacje oryginalne wchodzące w

skład osiągniecia pt. „Ocena wpływu czynników fizycznych i chemicznych na stabilność wybranych substancji czynnych zawartych w lekach dermatologicznych”, stanowią spójny cykl dobrze zaplanowanych prac eksperymentalnych rozwiązujących problemy badawcze, z kluczowym indywidualnym wkładem Habilitantki w projekt i koncepcję badań oraz prowadzenie doświadczeń i interpretacje wyników, świadczący o Jej dojrzałości naukowej.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Pozostałe formy aktywności Kandydatki realizowane w ramach działalności dydaktycznej, organizacyjnej, czy udziału w rozwoju młodej kadry, obejmują:

- realizację zajęć dydaktycznych (ćwiczenia laboratoryjne i seminaria) z przedmiotów chemia ogólna i nieorganiczna, chemia analityczna, chemia instrumentalna na kierunkach farmacja i analityka medyczna, oraz przedmiotu „Chemistry in pharmaceutical sciences” dla kierunku Drug Discovery and Development,
- koordynowanie dwóch przedmiotów fakultatywnych dla kierunku farmacja i analityka medyczna we współpracy z Kliniką Chorób Zakaźnych i Tropikalnych UJ CM oraz Zakładem Mikrobiologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie,
- promotorstwo i opiekę nad 7 pracami magisterskimi (w tym promotorstwo 3 prac),
- recenzowanie prac magisterskich,
- uczestnictwo w pracach jury oceniającego prace magisterskie na kierunku farmacja, analityka medyczna oraz kosmetologia.

W dokumentacji Kandydatka wspomina również systematycznym o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych w ramach kursów i szkoleń, których odbyła w sumie 29.

Dr Agata Kryczyk-Poprawa w latach 2016-2020 brała udział w organizacji czterech konferencji międzynarodowych pełniąc rolę sekretarza i członka komitetu organizacyjnego (2 konferencje) i sekretarza komitetu naukowego (2 konferencje). Jest Członkiem Okręgowej Izby Aptekarskiej w Krakowie, Członkiem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego i Sekretarzem Oddziału Towarzystwa w Krakowie. W latach 2017-2018 habilitantka była członkiem zespołu redakcyjnego Medicina Internacia Revuo - International Medicine Review, czasopisma o zasięgu międzynarodowym.

W przedstawionej dokumentacji nie odnotowano informacji na temat współpracy Kandydatki z otoczeniem społecznym i gospodarczym, uzyskanych patentów, wykonanych ekspertyz czy o udziału w zespołach eksperckich, co jednak nie rzutuje na ocenę przedstawionego do oceny osiągnięcia, którego Habilitantka była niewątpliwie głównym inspiratorem i wykonawcą.

Wniosek końcowy

Podsumowując, po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją i przeanalizowaniu osiągnięcia naukowego stwierdzam, iż przedstawiona do oceny rozprawa habilitacyjna doktor n. farm. Agaty Kryczyk-Poprawy w pełni wyczerpuje kryteria określone w art. 221 ust 10. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 r. poz. 1668), w związku z tym wnoszę do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauki Farmaceutyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego o dopuszczenie dr n. farm. Agaty Kryczyk-Poprawy do dalszych etapów zmierzających do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Wrocław, 13.07.2021

Dr hab. Bożena Karolewicz, prof. uczelni